

Abstrakt

Tato disertační práce porovnává vodní režim rekultivovaných a nerektivovaných výsypek po těžbě hnědého uhlí se zvláštním zřetelem na vývoj hydrologických vlastností půd, které jsou určující pro pohyb a zadržování vody v půdě.

Zásadní vliv na zásobu půdní vody má technologie zakládání výsypky a její stáří, které spoluurčuje rozvoj vegetace. Během rozvoje půd na výsypkách se zvětšuje polní vodní kapacita a tím schopnost zadržovat vodu, zvětšuje se ale i bod vadnutí. Tyto změny souvisí s akumulací organické hmoty v půdě a s rozpadem jílovců na částice o velikosti fyzikálního jílu. Rozvoj schopnosti výsypkových půd vázat vodu je větší na rekultivovaných stanovištích, kde dochází k rychlejšímu rozvoji svrchního organominerálního horizontu, je zde však větší i bod vadnutí a spotřeba vody. Na nerektivovaných stanovištích dochází k rozvoji půdního substrátu pomaleji. Celkově jsou, ale rozdíly ve vodním režimu mezi rekultivovanými a nerektivovanými plochami malé.